

ΗΜΕΡΑ

ΕΚΚΛΙΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

Συνδρομή έτησια εν Αθήναις φρακ. 16' εν Ελλάδι, Ιονίαις Νήσοις, Τουρκία, Αγγλία, Γαλλία καί Άγγλια, 40 φρακας εν ταίς Παράδοξοις. Ήγεμονίαις 50 φρακας. — Τυπή καταργησιμω, σολίδα πωρ. 30 δι έκαστον έτος εν 40 στοιχείων.

Αι συνδρομαί προπληρώνονται. Έπιστολαί προς την Διεύθυνση της "Ημερας μη απηλογομαται του τυπου. Φρονιμίως τλάσι ενάπαρτα.

*Άταπει αι νέαι ή άνευνομηται συνδρομαί έφελθον νό λίγησιν τίν 30 Ιουλίω η 31 Σεπτεμβρίω (ε. ν.)

Κτενόντων, εις Βιέννη ην, A la Redaction du Journal grec "Héméra... (Landstrasse Reinerhof Nr. 481 à Vienne).

*Επιστατούσι δι και άλλαισ, οι ΚΚ. Α. Στουδίται εν Κωνσταντινουπόλει Χ. Μεγαλή Αμνηστία εν Βουκουρεστίω Δ. Δημόπουλος εν Γαλιφί Κ. Θεολόγος εν Αλεξανδρία Ι. Παρολας εν Καβώ Ι. Α. Παρμενιάδης εν Κερκυρή Σ. Σαρμας εν Σμύρνη Χ. Ν. Φαλακέρης καί Έμ. Γεωργίου εν Αθήναις Ν. Νικολάδης εν Σύρω Α. Σ. Αγαπίου εν Παύραις Κ. Δαρδανόβιτης εν Θεσσαλονίκη Π. Μεγαρήδης εν Ήρακλή Γ. Δημόπουλος εν Γαλιφί Κ. Μεγαρήδης εν Αθηναισιν Ιω. Φουκας εν Κωνσταντινί Μ. Σκουραδής εν Μιτυλήν Α. Σάλας εν Κυβερνάει Δ. Αγγελίδης εν Φιλιστοπόλει Α. Λοΐσος εν Κίπρω Μ. Σαρκής εν Βρυτάει Κ. Ν. Σκουραδής εν Κράβω Χριστόφ. Μεγαλή εν Κωνσταντινί Michele Leeb alla Tipografia del Lloyd εν Τριέστω.

ΕΙΔΙΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οι από της ΙΟΥΛΙΟΥ καταγραφόμενοι νέοι συνδρομηταί λαμβάνουσι δωρεάν τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθὲν μέρος τῶν ΑΘΛΙΩΝ.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ.

Ὁ Ὁμιρ πασσαὶς ἀναγγέλλει νέας νίκας καὶ τὴν συνέωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Ἀβδῆ καὶ Δερβί πασσά μωρῶν. — Ὁ ἡγεμὼν τῆς Σερβίας, πρὶν ἐπιγεῖρησθαι, περιμένει τὴν ἀπόφασιν τῶν δυναμῶν. — Ὁ Παριζιῶδης ἐκφέρει ὀρθοκτικὸν λόγῳσιν κατὰ τοῦ αὐτοκρ. Ναπολεόντος· ἀνανάγκησιν τοῦ κοινοβουλίου καὶ τῆς κυβερνήσεως. — Ἀδόγμασιν περὶ ἐυρωπαϊκοῦ συνέδριου καὶ ἡγεμονικῶν συνευξέσεων. — Τέλευσ. εἰδήσεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Βιέννη, (5)17 Ιουλίου.

Παρατήρησαν ἴσως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι αἱ κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου ἐχθροπραξίαι ἐλαβον ἀσυνήθη ζῳηρότητα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος μηνός, καὶ ἴσως δὲν ἐλάνθανον αὐτοὺς καὶ πολὺς ὁ λόγος τῆς τούτου δραστηριότητος. Ἡ Πύλη, προβλέπουσα πιθανὸς ὅτι εἶναι ἀναπόφευκτος ὁ μετὰ τῆς Σερβίας πόλεμος, ἤθελεσ νὰ κατασβέσθῃ διὰ πάσης θύσεως τὸν πρὸ τοσούτου χρόνου ἡνεωμένον κρατήρα, ὅπως ἐπιπέσθῃ κατὰ μὲν ὄλου τοῦ ὄγκου τῆς κατὰ τὸν σερβικῶν δυναμῶν. Ἐκ τριῶν μερῶν ὑπεσκάφθῃ ἡ κατὰ τῆς μικρᾶς ἡγεμονίας ὑπόνομος· ἐκ τῆς Ἐρζεγοβίνης, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Βασιτοβερβίας, ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς πασσαὶς οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τῶν τριῶν μωρῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁ Δερβί, ὁ Ἀβδῆ καὶ ὁ Κουσεϊν, ἀπεκροσθήσαν ἀλλεπαλλήλως ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν, καὶ ἐπὶ βραχὺν μόνον χρόνον ὁ ἐχθρὸς κόπος ἐβράσυνε τὸ Μαυροβουνιακὸν ἔδαφος. Ὁ κύριος σκοπὸς δὲν ἐπέδιωκεν ὁ Ὁμιρ πασσαίς, ἤτοι νὰ διδάσθῃ τὸ Μαυροβούνιον, σχεδιάσας τὴν συνέωσιν τοῦ ἐξ Ἐρζεγοβίνης μετὰ τοῦ ἐξ Ἀλβανίας ἐισελάσαντος στρατοῦ· ἀλλὰ τὸ στρατηγικὸν ἐματαιώθη, ἀπ' ἐνός μὲν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Ὀστρότης, καὶ ἀπ' ἑτέρου εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Σπουδῆς. Ἐναυαία ἐτι εἶναι εἰς τὸ ὄψιμα, τὰ τηλεγραφήματα τὰ ἀναγέροντα αἰματηρὰς νίκας τῶν χριστιανῶν κατὰ τῶν πολεμίων. Προχθὲς ἐτι ἐδημοσιεύσαμεν τηλεγράφημα ἐκ Ραγούσης, καὶ δὲ ὁ Δερβί πασσαίς ἤτετῆρῃ πλησίον τῆς Κίττας, ὑποστάς ἀνυπολόγιστος ἤτμιας. Ἄλλὰ τίς θά

τὸ ποτεύσθῃ; πάντες ἐκεῖνοι οἱ θραῖμαβι ἦσαν πλάσματα τῶν ἐχθρῶν τῆς Τουρκίας ἢ τοῦ οὐλαβίζοντος τηλεγράφου. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ Δερβί πασσαίς ἐπεχώρησεν ἐπὶ θαρῶν μέρη τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ ὅτι εὐρίσκόμεθα εἰς τὰ παρανομὰς τῆς εἰσόδου τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Κετήννη. Τούτου τούλαχιστον ποσοποιοῦσι δύο ἐπίσημα δελτία τοῦ Ὁμιρ πασσαί, πρὸς τὸν ἐν Βιέννη ὀθωμανὸν πρέσβην, ἃ μεταφέρμεν ἐνταῦθα.

Σ κ ὀ ρ α, (29)11 Ιουλίου. — Ἐλπίζω ὅτι ἡ Υ. Ε. δὲν ἐπίστευσε τὰς ἐκ Μαυροβουνιακῆς πηγῆς προελθούσας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις περὶ τῆς μάχης τοῦ Γενίκιοι κατὰ τὴν (12)24 Ιουλίω. Μετὰ βραχυεἶαν ἀνακοπήν προελθούσων ἐκ τῆς ἐκουσίου παρατήσεως τοῦ Ἀβδῆ πασσαί, ἀντικατασταθέντος ὑπὸ τοῦ μουσίρη Ἀβδῆ πασσαί, τῆ (23)5, μετὰ τὴν ἀρίστην τὸν στρατηγικὸν, ἐγένετο ἐν-ὀπλοσ κατασκόπευσιν. Τὴν ἐπαύριον κατελήθησαν αἱ τοποθεσίαι τοῦ ἐχθροῦ πρὸς μεσημέριαν τοῦ χωρίου Πάββα, ἀλλὰ τὸ ἐσπέρας 15000 Μαυροβουνιώται ἐπέπεσον κατ' αὐτῶν. Αἱ μακινώδεις προσβολαί τοῦ ἐχθροῦ ἀπέβησαν μάταια χάρις εἰς τὴν γενναίαν ἀντίστασιν τῶν ἡμετέρων. Τῆ (26)8, προσεβλήμεν τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Πλάβα, ὠχυρωμένου διὰ τεινῶν καὶ τριῶν πύργων· σπουδαίως θέσεως, καθὼ ἀποτελούσης τὴν κλειδα τῆς πρὸς τὴν Κετήννη ἀγούσης καὶ διακοπούσης τὴν μεταξὺ Γενίκιοι καὶ Ὀριαλοῦσας συγκοινωνίαν. Οἱ Μαυροβουνιώται ἀντίστησαν εἰς τὴν πρώτην ἐφοδον, ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν ἐξεδιώθησαν πανταχῶθεν. Ἐκωμίσασμεν 4 κιβώτια πολεμοβουόνων, μίαν σμίκλιαν τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ ἡγεμονίου, τὴν σκηνὴν τοῦ Μίρκου καὶ ποσότητα τουρκικῶν καὶ ιταλιανικῶν τῶν πυρῶν τῆς μικρᾶς ὀλκῆς διασώθη. Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσε τὸν γερουσιαστήν Πέτρον Φιλίππου, 4 λοχαγούς καὶ 600 νεκρούς. Ἡμεῖς 103 νεκρούς καὶ 265 τραυματίαι, ἐν οἷς καὶ 16 ἀξιωματικοί. Ὁ Δερβί πασσαίς, ἀρῶ ἐνίκησε δις τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν Κίτταν καὶ τὴν Κοβίαν, ἐπεχώρησε μετὰ τῆς Παβίας, χωρίω κεκλιμένω εἰς μίαν ὄρην ἀπέστασιν ἀπὸ τοῦ στενοῦ τῆς Ὀστρότης.

Αὐτὸθεν, (1)13. — Τὴν δευτέραν ὁ Δερβί πασσαίς προσέβαλε τοὺς Μαυροβουνιώτας εἰς τὴν ἐχυρὰν θέσιν τῆς Ὀστρότης, καὶ ἐκώρυσσε τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν. Τὸ δ' ἐσπέρας ἐστρατοπέδωσεν κατὰ τὸ μοναστήριον τῆς Ὀστρότης. Τὴν παρασκευὴν προεώρυσσε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς περιόρυσσε διὰ τῆς ἀλλεπαλλήλως ἤττας του, ἐπολέμη μόνον μακρόθεν. Τῆ

(30)12, προεωρήσαντος τοῦ Δερβί πασσαί κατὰ τὴν δεξιὰν ἐχθρὸν τοῦ Ζέτα μέχρι τῆς Ὀρίας Λοῦκας, ἀρῶ κατετρόπωσε μίαν φάλαγγα τοῦ ἐχθροῦ, ἐγένετο ἡ συνέωσις τῶν δύο στρατῶν ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Ὅτω λοιπὸν ἐγένετο ἡ περιπέθητος συνέωσις τῶν δύο στρατῶν καὶ κατέχεται ἡ κλεις τῆς πρὸς τὴν Κετήννη ἀγούσης ὄδου. Ἐπομένως, ὁ σκοπὸς τῆς ἐστρατείας ἐξεπληρώθη. Ἄλλ' ὑπάρχει γενικὸς παραδεδομένος ὅτι ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τῶν στρατηγῶν δὲν συγγραφέται ἡ ἱστορία, καὶ τεργασταία τῆς ἐφημερίδας ἀναμνησκεί εὐκρίτως παροιμίαν τινὰ λέγουσαν Ἐφ' ὅσῃ τῆς ὡς δελτίον τοῦ λεμικῶν. Οὐδέποτε ἐδώκαμεν ἀπολυτον πῶσιν εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῶν οὐλαῶν ἀναποκριντῶν, ἀλλὰ διὰ τούτο δὲν δυναίμεθα νὰ παραδεδομένοι ἀβασανίστας καὶ τὰς ὑπερβολὰς τῶν τὰ ἐναντία φρονούντων. Ἀπορον μὰς φαίνεται πῶς ἐορτάζονται ἐν Κετήννη διὰ φωταψιῶν νίκαι ἀνοήτως εἰς τὸν ἐχθρὸν τὰς πύλας τῆς πόλεως, καὶ πῶς σημερον ἀκομὴ ἐχρον ὅς ἔβην ἀλληλογραφίαν ἐκ Κατάρου τῆς 28/10 ἐπιβεβαιούσαν τὴν ἀποτυχίαν τῶν Τούρκων εἰς τὴν κατὰ τῶν ἐχυρωμάτων τοῦ Μίρκου ἐφοδον καὶ τὰ ἀλλεπαλλήλα δυστυχήματα τοῦ Δερβί πασσαί εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Νιζίκ καὶ εἰς τὴν Κίτταν. Ὅπως παραμωρῶσθαι τῆς οὐτω τὰ πράγματα, ἀπαταιτεία νὰ ἐχασε πᾶν αἰσθημα αἰδοῦς. Τὸ πιθανόντερον φαίνεται τοῦ ὅπερ ἀναγγέλλει τηλεγράφημα ἐκ Ραγούσης τῆς 1/13, ὅτι δηλαδὴ, ἀρῶ ὁ Δερβί ὑπεχώρησεν εἰς Βυλένην, ἐλαβε πεντακισχιλίω ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, καὶ πῶσιν ἡ νῆα διασώθη εἰς Κίτταν τοὺς Μαυροβουνιώτας, κακμηκῆτας ἐκ τῶν ἀδικοποικῶν μαχῶν, καὶ νὰ λύσθῃ τὴν πολιορκίαν τοῦ Νιζίκ. Ὅπως βεβαιωθῶμεν περὶ τῆς περαιτέρω αὐτοῦ πορείας, καὶ ἰδίως ἂν ἐγένετο κύριος τῆς Ὀστρότης, πρέπει νὰ περιμένωμεν νεότερας εἰδήσεις.

Τὰ τῆς Σερβίας διατελοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε μετέωρον κατάστασιν. Οὐτε εἰρήνη, οὔτε πόλεμος. Ὁ ἡγεμὼν, φαίνεται, πρὶν προβῆθῃ εἰς ὀριστικὴν ἰβήμα, περιμένει τὴν ἀπόφασιν τῶν δυναμῶν, φοβόμενος μάλλον αὐστριακὴν τινὰ ἐπιβρασίν, ἢ τὰς δυναμίας τῆς Τουρκίας. Ἐλπίζουσι πολλὸν ἐν Βελγίῳ ἐκ τῆς εἰς Παρισίους ἀποστολῆς τοῦ πρέσβητος Γερουσίας Μαρτινίτς. Ἐάν, ὡς λέγεται, ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν δὲν φαθὴ διατεθειμένος νὰ ἐνδραζήνῃ τὸ οὐλαῶν κίνημα ἀναλαμβάνον τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Σερβίας, τότε ὁ πρίγκηψ Μιχαήλ θά συμβουλεύθῃ μόνον τὴν καρδίαν του καὶ τὴν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ (*)

Διήγημα Βίκτορος Ούγου. — Μεταφρασίς Ι. Ι. Σ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — ΦΑΝΤΙΝΑ.

BIBLION Ε' — ΚΑΘΟΔΟΣ.

Α'.

Ἱστορία προέδου εἰς τοὺς τεχνιτοὺς γαγάτας.

Ἡ μήτηρ αὐτῆ ἐν τούτοις, ἡ μήτηρ ἤτις, καθὼς ἔλεγον οἱ χωρικοὶ τοῦ Μομφερμειλιῶν, ἐραίνετο ἐγκαταλείψασα τὸ τέκνον τῆς, τί ἐγένετο; πῶς εὐρίσκατο; τί ἐκάνε;

Ἀρῶ παρήγγειλε τὴν μακρὰν τῆς Τίτικαν εἰς τοὺς Θεναρδέρους, ἐξηκολούθησεν τὸν ὄρθρον τῆς καὶ ἀρίστη εἰς τὸ πολίχμη Μ ἐπὶ Μ... Ταῦτα, ὡς εἶπομεν, ἐν ἔτι 1818. Ἡ Φαντίνα εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννησεύσεως πρὸ δεκαετίας. Ἡ Μ. ἐπὶ Μ... εἶχεν ἐκτοσε μεταβλήθῃ. Ἐνῶ ἡ Φαντίνα καθήρχετο βραδέως ἀπὸ ἀλλοτρίων εἰς ἀλλοτρίους, ὁ τόπος τῆς γεννησεύσεως τῆς ἤματι.

Πρὸ ἀνημνησμένου καιροῦ ἐπέβη ὁ κάτοικος τοῦ πολίχμη Μ. ἐπὶ Μ... εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν εἰς τὰς γυναικάς χρησίων ἐκείνων μελάνων κοσμημάτων, τῶν γυναικῶν ἐκ μεταλλικῆς τινος ὕλης, ἀνακλιροῦσιν τὸν φυσικὸν γαγάτην, τὸν πυκνότερον καὶ σκληρότερον τῶν γυναικῶν γαγάθων. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἐκαλλιεργεῖτο ἰδίως εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... ἀλλὰ δὲν ἐπέροκαπεν, ἐπειδὴ ἦσαν ὑπερτεταγμέναι πολλὰ αἰ χωριώτεροι τῶν ὠνῶν αἰ ὀπταί ἀπηγοῦντο πρὸς σύνθεσιν τοῦ θαλάσσιου τούτου μίγματος· ἐπομένως, οἱ ἐργάται ἐπληρώθησαν τοῦ θαλάσσιου. Ὅταν ἡ Φαντίνα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... εἶχε συμβῆθῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑλατῶν τούτων μεταμάρ-

ρωσίς τῆς ἀνήκουστος. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1816, ἀνθρωπος τῆς ἀγνωστοσ, ἤθελε καὶ ἀποκατέστη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπέσθην αὐτὸς εἰς εἰσάγη εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑλατοῦ ἀπὸ ἠρῆνης, κίμμι τῆς λάκκῆς. Τούτο καὶ ἄλλαι τινὲς μικραὶ μεταβολαί περὶ τὴν συγκολλησιν καὶ ἐγκλισιν τοῦ ὑλατοῦ, διεκλινοῦσαν τὴν τέχνην, ἠλάττωσαν τὰ μέγιστα τὴν τιμὴν τῆς πρώτης ὕλης· ἐξ ὅ, πρώτον, ἠρῆσθῃ τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν, — δεύτερος εἰς τὸν τόπον — δεύτερον, ἐβελτιώθη ἡ ποιότης τῶν πρώτων — βρελας εἰς τοὺς ἀγοράζοντας καὶ μεταχειρομένους αὐτὸ — τρίτον, ἐπωλείτο εἰς εὐλεστεράν τιμὴν, ἐνῶ ὁ κατασκευαστῆς ἐκέρχονε τὰ τριπλάσια — βρελας εἰς τὸν βιομηχανόν. Ὅποτε εἰς μίαν ἰδίαν προέκλιμα τρία ἀποτελέσματα εὐχέριστα.

Ἐντός τριῶν ἐτῶν, ὁ ἐπινοήσας τὴν τελεσιποίησιν ταύτην εἶχε γίνε πλούσιος καὶ τούτο μὲν καλὸν ἀλλὰ τὸ καλήτερον, εἶχε κατασῆσαι πλουσίους καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν. Ἦεν δὲ ἔξως εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἤγγουον οἱ ἐντόπιον ὀλωσθῶλον πῶθεν κατήχηται. Διηγούντο μόνον ἐτι εἶχεν εἶθει εἰς τὴν πόλιν μὲν ὀλιγυτα χροῖματα μ' ἐκατοστάδας τινὰς ἐργάτων, τὸ πολὺ. Ἄλλὰ τί κατόρθωσε διὰ τῆς νομιμοσύνης του καὶ τῆς τάξεως!

Ὅταν ἤλθεν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... τὰ φορέματα καὶ ἡ συμπεριφορά τοῦ καὶ διαδέχεται τοῦ ἦσαν ἀνθρώπου τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Φαίνεται, τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἰσῆλθε μικρὸς καὶ ἀσκητικὸς εἰς ἐκεῖνο τὸ πολίχμη, δεκάετιον μῆνα, ὄραν ἐπετηνήν, μ' ἐνα σάκκον ὑποκρινεῖται εἰς τὴν βέρχη, καὶ μὲν μίαν βῆσαν ἀκαθάρτην εἰς τὴν χεῖρα, συνέπεσεν νὰ ἐκαχθῆ πικρὰ καὶ εἰς τὸ βήλασθον. Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ὄρωσεν ἀρβύλας εἰς τὰς ὀλγὰς, καὶ εἶχε σῶσει, κινδυνεύσας τὴν ζωὴν του, δύο παιδία, τέκνα τοῦ ἀρχιχοροφιλῶσ. Ὅς ἐκ τούτου τοῦ καὶ ἐζήρησθῃ τὸ διαζυγίον. Ἐκτότε δὲ οἱ κάτοικοι εἶχον μῆθει τὸ εὐνομά του. Ἐπὲν ἐτι ἐκαλείτο Μαγδαληνῆ τὸν προσηγορευμένον λοιπὸν θεῖον Μαγδαληνῆ ἡ.

Β'.

Μαγδαληνῆς.

Ἐως πεντηκονταετίης ἦσαν ἀνθρώπος ἀγαθῆς ἐραίνετο μὲν ἐμφορῆς, ἀλλ' ἀγαθῆς. Χάρις εἰς τὰς ταχίστας προόδους τῆς βιομηχανίας τὴν ἐπίσιν ἀνετίεσε θαυμασίως, ἡ Μ. ἐπὶ Μ... εἶχε γίνε κέντρον σημαντικοῦ ἐμπορίου. Ἡ Ἰταλία, ὅπου καταναίλσκονται πολλοὶ μελάνες γαγάται τεχνιτοῦ, ἐπέπεσε κατ' ἔτος παραγγέλλας διὰ μαγ-

λας ἐξ αὐτῶν ποσότητες. Καὶ εἰς Λονδίον καὶ εἰς Βερολίον κατασκευάζονται τούτου ὑλατῆς ἡ Μ. ἐπὶ Μ... ὅχι δὲ ἀλλάτω μὲ τὰς μεγαλοπλοίας ἐκείνας. Τῶσα ἐπέβησαν ὁ θαῖς Μαγδαληνῆς, ὅστε ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἔκτισεν ἰδίως διαπικάν ἐν μέσῃ ἐργαστήριον, διηρημένον εἰς δύο τμήματα τὸ ἐν δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ ἄλλο διὰ τῶν γυναικῶν. Πᾶς ὁ πνευθὸν ἤνευτο νὰ παραουασθῇ εἰς τὸ κατὰστῆμα τούτο, βέβαιος ὅτι θά εὐρίσκεν ἐντός αὐτοῦ καὶ ἔργον καὶ ἄρον. Ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς, ἀπῆτε μόνον, ἐκ μὲν τῶν ἀνδρῶν, καλὴν ἔθελαν, ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν, ἀρῶ ἤθη ἐκ πνευθὸν δὲ χρησιότητης. Ἀφῆρσεν εἰς δύο τὸ ἐργαστήριον, διὰ νὰ ἦται χωρισμένα τὰ δύο φύλα, καὶ νὰ δύνανται αἱ κῆραι καὶ γυναικῆς νὰ διατελοῦν πρόνοιαι. Ὅ! κατὰ τούτο ὑπῆρχεν αὐστηρότατος. Ἦεν τὸ μόνον πταίμα τὸ ὅποῖον σὺδῶσας ἀνείχετο. Τῶσα δὲ μέλλον εἶχε καὶ δικαίον, καθὼς ὁ Μ. ἐπὶ Μ... περιεῖχε πάντοτε φροῦρον, καὶ ἐπομένως ἔβρου τῆς διαφοράς αἰ εὐκαίρια.

Ἄλλως τε, ἀπὸ τῆς ἀφῆσεως τοῦ θεοῦ Μαγδαληνῆς, ὁ τόπος ἀνελάβε ζωὴν ἡ ἀργία καὶ ἡ πνευθὸν ἐξώθησαν δὲν ἔμεινε κλίμακ μὴ ἐρωδιαπένος διὰ πολλοῦ ἡ ὀλιγυτα ἔργων ἀργίας, οὐδὲ οἰκία πτωχῆ μὴ ἔχουσα χροῖαν τινα. Αὐτὸ ὅτι θεὸς Μαγδαληνῆς παρήγγει ἐπὸς εἰς ἀπαντας, τούτο μόνον ἔλεγε καὶ ἀπαύτων παρ' αὐτῶν. Ἐσο τιμὰ κέρη!

Καθὼς εἶπομεν, ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ἤνευσε συγχρόνως τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ πρῶτα παρεδῶσεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτινες εἰδέναι ἀπλῶς εἰς τὸ ἐμπόριον, ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ἐραίνετο ὡς μὴ ἔχων κύριον τὸ μέλημα τούτο. Ἐραίνετο ὡς πολὺ μάλλον ἐροτίζων διὰ τοῦ ἄλλου ἡ δι' ἐαυτοῦ. Τὸ 1820, ἦεν γνωστὸν ἐτι ἐκείνητο ἐξοκασίας τριάντοτα χιλιάδας ἐργάτων, κατατεθειμένας εἰς εὐνομά του κατὰ τὸν τραπέζην Λαζήρη ἀλλὰ πρὶν ἡ θεομαρτυρία εἰς ἐκατοστάδας τριάντοτα ταῦτας χιλιάδας, εἶχε διαπικάνει ὑπὲρ τὸ ἐν ἐκατομύριον διὰ τὴν πόλιν καὶ διὰ τῆς πέντης.

Τὸ νοσοκομείον δὲν εἶχε πῶρος ἡκομῆς· ἐπέσθην εἰς αὐτὸ δι' ἰδίου του ἐξῆρον ἑτέρας δέκα κλίνας. Ἡ Μ. ἐπὶ Μ... διαπικάν εἰς ἄνω καὶ κάτω πόλιν ἡ κάτω, ὅπου γίνεσ ἐκατέμει, εἶχεν ἐν μόνον σχολεῖον, ἐν εἰρητικῶν ἔχενδιν ἀφῆγγερε δύο, τὸ μὲν διὰ τὰς κόρας, τὸ δὲ διὰ τὰς ἀρῆνας. Ἐβῆδεν ἐξ ἰδίου του δύο ὀλογοφῶσας ἐπιχορηγήσαν διπλάσιον τὸ ἀπληροῦσιν μισθὸν τῶν ὀπῶν ἐλέμβων κατὰ τὸ δημοσίον, καὶ μίαν ἡμέραν εἶχεν εἰπε εἰς τινα, ὁ ὅποιος ἡμέρη διὰ τὴν πρὸς τοὺς διδασκαλοὺς γεννηκοῦσαν ταύτην ὁ Αἰ δύο

*) Ἴδε ἀπὸ ἀριθ. 346 μέχρις ἀριθ. 357 Α τῆς "Ἡμέρας"

θελώντων τῶν ὑπάρχοντων. Ἐν ταύταις διατρέχει φήμη, καὶ ἡδὴ γίνεται καὶ ἡ Ἐφ' ἡμέρας τῆς Ἀγρᾶς, καὶ ἡ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως ἐπισημὴ τελεσίγραφον εἰς τὴν τουρκικὴν φρουρὰν τοῦ Βελιγραδίου παραγγέλλουσα αὐτῇ νὰ ἐκκενώσῃ τὸ φρούριον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπὶ ἀπειλῇ πολέμου.

Διεξήλθομεν φυλλάδιον ἐκεδοθὲν κατ' αὐτὰς καὶ γαλλίστῃ συνταγματικῇ ἐπιγραφῇ. Ἡ Σερβία μετὰ τὸν βομβαρδισμόν τοῦ Βελιγραδίου. Ὁ σκοπὸς δὲ ἐπιδεικνύει ὁ σέρβος συντάκτης εἶναι νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ τελευταία συμβάντα δὲν ἦσαν τυχαία, ἀλλ' ἐγένοντο ἐκ προμελέτης ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως βελούτης νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Σερβίας καὶ νὰ ὑποδουλώσῃ καὶ αὐτὴν ὁμοῦ μετὰ τὸ Μαυροβούνιον, ὠφελουμένη ἐκ τῶν διενεχθῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Ἡ κατοχὴ τοῦ φρουρίου τοῦ Βελιγραδίου, κατὰ τὸ φυλλάδιον, εἰς οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς Τούρκους ἢ πρὸς καταδυνάστευσιν τῶν Σέρβων, καὶ ἐπομένως τὸ σῶμα θύου τοῦ σερβικοῦ ἔθνους εἶναι ἢ νὰ κρημνισθῇ τὰ φρούρια ἢ νὰ κηρυχθῇ ὁ πόλεμος.

Ὁ στρατηγὸς Γαριβάλδης, μὴ δυνάμενος νὰ θέσῃ χαλινὸν εἰς τὰς ὀρέμας τῆς εὐθείας καρδίας του, ἔθηκε καὶ πάλιν τὴν ἰταλικὴν κυβερνήσασιν εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν. Δημιουργοὶν ἐσχάτως πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Παλέρμιου, ἐξέφρασαν ὑβριστικῶς λόγους κατὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος Ναπολέοντος. Ἡ γάγγραινα, εἶπεν, ἡ κατατρέξις τὸ ἡμέτερον ἔθνος, πρόκειται ἐξωθεν, ἐκ τῆς Γαλλίας. Δὲν λέγοιτο ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς εἶναι πολέμιος ἡμῶν ὄχι ἀλλ' ὁ δεσπότης τῶν Γαλλῶν εἶναι ὁ κωλύων τὴν ἡμετέραν πλήρη ἐνότητά ἐνεκα ἀτομικῶν συμφερόντων. Αὐτὸς στρέφει τὰ ὄπλα του κατ' ἡμῶν. Πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῆς παύσεως ταύτης, καὶ τοῦτο δύναμεθα νὰ καταβῶμενος μόνον, ἐὰν γυμνασθῶμεν εἰς τὰ ὄπλα. Ἀπεκάλασε δὲ τὸν Ναπολέοντα προδοτὴν τῆς Ζεκεμβρίου, σφαγέα τοῦ λαοῦ, ἀνάπλεω ἀερατος. Ἡ σημασία τῶν λόγων τούτων ἐπιπλασθήσῃ, διότι ἐξεφρονήθησαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ νομάρχου, ὅστις οὐδὲν ἔπραξεν ὅπως ἐμποδίσῃ τὸν Γαριβάλδην. Ὁ γάλλος πρόξενος τοῦ Πανόριου διαμαρτυρήθη εὐθὺς πρὸς τὴν ἰταλικὴν κυβερνήσασιν, ἵτις, ὅλα λαβούσα γνῶσιν τῶν γεγονότων, διέταξε τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐφημερίδων ὅσαι δημοσιεύσαν τὴν ἀγρόσυρον τοῦ Γαριβάλδου καὶ προσέκαλε τὸν νομάρχον νὰ ἀπολογηθῇ. Λέγεται δὲ ὅτι οὗτος ἐξήγησε τὴν παραίτησιν του. Αὐθήμερον ἐξητήθησαν ἐξηγήσεις ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, καὶ ὁ Κ. Ρατάστης ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὰ κατὰ τοῦ Ἀυτοκράτορος λεγόμενα, ἀνδρὸς πρὸς ὃν ἡ Ἰταλία ὀφείλει τόσας χάριτας καὶ τῆ συνάρεσι τοῦ ὅποιου ἐγένετο πρὸ μικροῦ εἰς τὴν ἀναγνωρίσει τῆς Ρωσσίας. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἡ κυβερνήσις μεριμνᾷ ἀγρόσυρος πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως, καὶ ὅτι οὐδεμία ἐπιτήρησις ἐνόηθη εἰς τὸν Γαριβάλδην, ὅστις ἀπῆλθεν εἰς Σικελίαν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κυβερνήσεως.

Ὅταν ἐκ δύο ἀνταγωνιστῶν ὁ εἰς ἐνισχυθῇ εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὅστε ἡ πάλιν νὰ καθίσταται λίαν ἀνίσος, τότε δύναμεθα νὰ προδῶμεν διανοήσασθαι ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ συνδιαλλαγὴ. Τὸν κανόνα τούτον ζητεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ σήμερον ἡ εὐρωπαϊκὴ δημοκρατία εἰς τὴν μετὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν διένεχσιν. Διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς ἀπὸ στιγμῆς εἰς στι-

γμῆν περιμενομένης ἀναγνωρίσεως τῆς Προσάσις τὸ ἀρτοπύστατον βασίλειον ἐλαβε μέγα ἥθρον ἐπίου, καὶ ἐν ἄλλοις ἀνεκλήρυττε γεγονῶσι τῆς φωνῆς τῆς ἐπὶ τῆς Ρώμης καὶ τῆς Βενετίας δικαίωμά του, σήμερον δύνανται νὰ διεκδικήσῃ αὐτὰ ἐπὶ βαρβαρικῶν, ἔχον σιωπηλῶς τὴν ἐγκρίσιν δύο δυνάμεων, ἀτινῶν, ἄλλως ἐχόντων τὸν πραγματικόν, ἡδυνάμην νὰ παρεμβάλουσιν ἀκατανίκητον πρόσκομμα. Τοῦναντίον, ἐν ἄλλοις ἡ Αὐστρία ἀπέβριστη ἀγρόσυρος πᾶσαν περὶ σωφρολογίας πρόστασιν λέγουσα ὅτι ὁμοῦ μετὰ τὰ παρὰ τὸν Μίχικωφ σύνορα ἐκινδύνουσα νὰ ἀπολεσθῇ καὶ ἡ ἔθνη ἀξιοπραγία, ἀπομονωθείσα ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἔθνων, δὲν ἐπιτρέπει ἀπὸ τὴν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ μεταβαλῇ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς πρόγραμμα.

Τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς ταύτης ἤρεσαν πρὸ πολλοῦ αἰσθανόμενοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Αὐστρίας, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ στρατιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσῆκε δὲ καὶ ὑπουργοὶν καὶ Βουλῆ ἐμπνέονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος τοῦ νὰ παύσῃ ἡ μετέωρος αὐτῆ καταστάσις. Ἡ Βουλὴ ἐξέδοκε ψήφισμα δι' οὗ προέτρεπε τὴν κυβερνήσασιν νὰ προσπαθῇ παντὶ ὀφείναι νὰ ρυθμίσῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὰ ἰταλικά πράγματα, ὅπως ἐκλήπῃ ἡ ἀνάγκη τῆς διατηρήσεως τῶσαν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐν τῇ Βενετικῇ ἢ δὲ κυβερνήσις ἐδέχθη προθύμως τὸ ψήφισμα, διακρινύσασα ὅτι ἡ μόνη ἐπιθυμία αὐτῆς εἶναι νὰ ἀποφυγῇ δι' οὐδὲν ἄλλοτε ἀξιοπερεῖτος τρόπον τὸν πόλεμον. Ἡ σύστασις εὐρωπαϊκῶν συνεδρίων, εἰς ὃν νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκδικασίς τῆς μετὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν διαφορᾶς, καὶ ἵσως ἄλλοι τῶν διενεχθῶν ὅσαι διαδοῦνται τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, εἶναι ὁ τρόπος ὅστις ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη ὁ καταλληλότερος εἰς τὴν διπλωματίαν. Αἱ φήμαι αὐτῶν, καὶ ἄλλοις διεσπείσθησαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπανήλθον σήμερον, καὶ ὁμοιογενόμενος ἐν εὐθέῳ καιρῷ, ἔτι ὀριστικώτερον. Λέγεται λοιπὸν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία καθυπερβάλου συγχρόως προτάσει εἰς τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Βιέννης, παριστάσασιν εἰς αὐτὸ τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἐκτίθεται εὐρωπαϊκῶν μόνον ἀπέναντι τοῦ ἥθους συνστασίου διὰς σχεδὸν τῆς Εὐρώπης, πλὴν τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν ἀσημάτων γερμανικῶν κρατῶν. Ποία ἐγγυήσις ἡ ἀποζημιώσεις προσφέρονται εἰς τὴν Αὐστρίαν διὰ τὴν ἐδεχόμενὴν ἀπώλειαν τῆς Βενετίας, μένει ἀγνώστου, καθότι, ἐν ἐνότιε παραβιάζεται τὸ ἀπόβρῃτον τῶν ὑπουργίων, σπανιστάτα παραβιάζεται τὸ ἀπόβρῃτον τῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν προκειμένην περιπτώσιν ἄραται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἐπιμενὸν ἀπὸ εὐθείας αὐτογράφου ἐπιστολῆν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας. Ἐνταῦθα νομίζομεν ὅτι ἀρμύζει νὰ προσθέσωμεν ὅτι, κατὰ τὴν Πατριδα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦ οὐτετέρου θὰ συνέλθωσιν εἰς συνέντευξιν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἀγανάκτησις τῶν κληρικῶν ἐφημερίδων μετὰ τὴν συμπερίσπιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας μετέχει λύσει καὶ ἀπογνώσεως. Αἱ νομιμοφρονες ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας ἐξεργάζονται πῶρ καὶ φλόγας κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, προαναγγέλλουσαι αὐτῷ τὰ μεγαλειότερα τῶν δυστυχισμάτων, καὶ μονουτὸ δεύτερον κατακλυσμῶν ἢ δὲ γλώσσα τῶν ἡμισπιστῶν ῥωμαϊκῶν ἐφημερίδων ἔχει τι τὸ γελῶδες ἐν τῇ προστητικῇ αὐτῶν πεποιθήσει ἐπὶ τῷ προσεχῇ θριάμβῳ, ἂν καὶ δὲν φεβδεται τοῦ ὀρθοδόξου μονάρχου. Ὁ Τσαρὸς, λέγει ὁ Ρω-

μαϊκὸς Πατριάρχης τῶν, τρέμων διὰ τοῦ φόβου νομίζει ὅτι θὰ οὐσθῇ τὸ στήμιον διὰ παραχώρησιν, καὶ ὅτι θὰ ἐξασφαλῇ τὴν εἰρήνην τῆς ἐπικρατείας τοῦ ἀναγνωρίζον τὴν ἀδικίαν ἐκτὸς αὐτῆς. Ἀσυγχρότως σφοδρότερα εἶναι αἱ ἐκφράσεις τοῦ Ἀναποκριτοῦ, ὃν ἀρκούμεθα ἀντιγράφου μίαν καὶ μόνην. Ἡ Ρωσία ἀναγνωρίζει τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας, λέγει ὁ Ἀναποκριτής, καὶ ἡ ἐπαχθὴ αὐτῆ ἰδίᾳ δὲν γινώσκει πλέον πῶς εὐρίσκειται. Τοιαυτὴ ἀναγνωρίσις εἶναι ἀποτέλεσμα μῆθης καὶ φαινήται ὑπογράφισα ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν πυρκαϊῶν. Μετὰ τὸ λεπτὸν τοῦτο προφῶνον ἡ παπικὴ ἐφημερίς ἀναφέρει τὸ ἀκαταμάχητον τοῦτο συμπέρασμα. Ἡ ἀναγνωρίσις αὐτῆ οὐδόλας μὰς ἐθλίβει. Ὅταν περὶ τοῦ ἀκτινοβόλου τούτου Γολγοθᾶ ὅπου παρίσταται ἡ παποσὴν συμπληρωθῶσι πᾶσαι αἱ λειποταξίαι καὶ αἱ ἀποστασίαι, οἱ μικροὶ, οἱ πάχοντες, οἱ μετανοοῦντες θὰ μινῶσι μόνου, ὡς ἡ Μαρία, ὡς ἡ Ἰωάννης καὶ ἡ Μαγδαλὴν παρὰ τοῦ πύδα; τοῦ σταυροῦ. Τότε ὁ θρίαμβος ἔσται προσεχῆς. »

Ὁ ἀναγνώστης βλάπτει εὐθὺς κατωτέρω τὸ κείμενον τοῦ άρθρου τῆς Πατριδος, οὗ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐβόλωνεν τηλεγράφως τὴν περιλήψιν.

Νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπαρκῶσαι ὀρυσσόμενοι ὅτι αἱ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας διαπραγματεύσεις ἐλαβὸν πάρος αἴσιον, ἀπολύτως εἰς πλήρη μετὰ τὸν δύο τούτων δυνάμεων συνενόησαν. Τὰ κύρια ἀντικείμενα περὶ ὃ ἀπερρίσθησαν ἡ συνενόησις αὐτῆ εἶναι, καὶ ἂν λέγοιτο, τὰ ἐξῆς.

Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία συνενόησαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξελέγσεως καὶ λύσεως τῶν ζητημάτων τὰ ὅποια ἀποβλήσονται τὴν κατάστασιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία, ἡ μὲν συνηγοροῦσα ὑπὸ τῶν καθολικῶν, ἡ δὲ ὑπὲς τῶν σχηματικῶν τῶν διαφόρων αἰρέσεων, ἀμφοτέρων παραχώρησαν ἐαυτῶσαν τὰς σφάιρας τῶν ἐκ πρὸς τὸ κεφάλαιον τούτου.

Διὰ αὐτὰ δύναμεν τὴν αὐτὴν κρίσιν ἐπίσης ἐσημείωσαν μὲν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἀναγνωρισθῇ τὰ ἀπᾶς γενόμενα, ἀλλὰ συνενόησαν συγχρόως περὶ τῆς πορείας ἣν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Τουρίνου ἐκ πρὸς τὰ αὐτὰ ἐλατὲς ζητήματα πρὸς ἀποφυγὴν κυρίως πράξεων δυνάμεων νὰ ἐμβάλουσιν εἰς περιπέλαιον τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς κινδύνου αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν.

Ἡ συνενόησις τέλος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας ἀποβλέπει καὶ τὴν λύσιν τῶν δύναται νὰ λήθῃ ἢ διενεχθῇ διαφύσας πρὸ πολλοῦ κείνου τῆν Δακμαρικήν καὶ τὰ γερμανικά κράτη.

Δὲν θέλομεν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὰς συνετείας τῶν πληροφοριῶν τούτων σημασίαν μελλῶνα ἢ δύναται νὰ ἔχωσι πραγματῶν, ἀλλὰ μὰς φαίνεται δύσκολον νὰ μὴ ὕμωμεν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐρημῶν τὰ συμπετήματα συμμάχων μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀρθρον τοῦτο τῆς Πατριδος, τὸ ὅποσον, εἴτε δικαίως, εἴτε ἀδίκως, ἐκλήθη ὄν καὶ ὑπαγόρευσιν τῆς κυβερνήσεως συναχθῶν, ἀντισύχοντες οὐκ ὀλίγους καὶ τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ χριστιανιστῶν. Ὅσοιον τῶν ἐντὶ σταθίον φθῶν καὶ ἐπιπέδων δὲν ἀνοίχων αἱ δύο ἐκείναι λέξει; ἂς ἢ Πατρις φαίνεται ἐκφέρουσα τόσον ἀνασφάρος; γενική ὑνενοήσις! Τοιαυτὴ γενική συνενόησις, ἀποβλέπουσα τὴν Ἰταλίαν, τὰ γερμανικά κράτη καὶ τὴν Ἀνατολήν, ἐνδιαφέρει ὀλίγον τὴν Εὐρώπην, καὶ πρὸς οἰονδήποτε σημείου τὸν ὀρίζοντα στρέψομεν τὸ βλέμμα, θὰ ἴδωμεν λαοὺς ἀναρτῶντας τὴν μέλλουσαν τύχην τὴν ἐκ τῆς πραγματικότησεως τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ ἡμισπιτωμένου φύλλου. Ὁ φιλελεύθερος τύπος τῆς Εὐρώπης ἐδεσθήσων ὡς πολιτικῶν

πρόστιοι λαογραφοὶ τοῦ Κράτους εἶναι ἡ τίθη καὶ ὁ παιδαγωγός. Ἡ βασιλικὴ ἐπίσημος ἰδία δαπάναις ἐν πτωχοκομίῳ, καὶ ἐν ταμίῳν βουθείας πρὸς τοὺς τῶν ἐργατῶν ἀνικητοὺς καὶ ὑπερήλικους. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐργαστήριον τὸ κατὰ τὸ κέντρον, ἐνὸς ὀλίγου ἐργαστηρίου περὶ αὐτὸ νὰ ἀνοικθῇ, ὅπου εὐρίσκονται ἱκανὴ ἐνδεῆς οἰκονομία: ἴσως λοιπὸν καὶ ἐν φαρμακοποιεῖν, ὅπῃσιν αὐταῖς ἐπαρῶντο διωρεῖν τὰ ἱατρικά.

Κατ' ἀρχὰς ἔχον εἶναι αἱ καλαὶ ψυχαὶ περὶ αὐτοῦ. Αὐτοῦς ὁ γενναίως ἐβλέπει ἐν τῶν νοῦν του νὰ πλουτήσῃ. Ὅταν εἶδον εἰς ἐπίπλεον τὸν τόπον πρὶν ἢ πλουτήσῃ ὁ ἴσιος, αἱ αὐταὶ καλαὶ ψυχὰς εἶπον εἶναι ἀνθρώπος φιλόθεος. Τούτο δὲ τόσον μέλλον ἐφαίνετο πιθανότερον, καθόσον ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ὑπέρχε φιλόκαλῶς δὲν ἔλαττε ποτὲ ἐκ τῆς λειτουργίας, ἢ ἐκ τοῦ ἐπεκριντοῦ τοῦ σαββατιύβραδον πρῶτον τὸ ὅποσον κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν παρεργεθῆναι εἰς τὴν Γαλίαν καὶ ἐκπεῖναι. ἴσιος, ὅστε ὁ βουλευτὴς τῶν τῶν, ὁ ὅποιος παντοῦ ἀσφραγίσαντο συναγωγῆς, ἤρχετο ν' ἀνασχῆ ἐκ τῆς εὐλαβείας τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ ἐνὸς μέγρου τοῦδε κατηγὰ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα κεκλημένῳ τῶν θεῶν, ἔται εἰς τὸν πλάσιον ἐργαστηριακὴν Μαγδαληνῆν τόσον φιλοπόνησον, ἀπερῶσαι νὰ τὴν ὑπερβῇ. Ἐλαβεν ἕνα πνευματικὸν ἱκανότην, καὶ δὲν ἔλαττε τοῦ νὰ μεταλλομαθῆν τακτικῶς, οὐδένα παραλείψων ἔργον. Ἡ φιλοδοξία κατ' ἐκείνου τὸν καιρὸν ἦτον μεγάλη. Ἐν τούτοις οἱ πτωχοὶ φερόμενοι φερόμενοι δὲ καὶ ὁ κενόφρων θεὸς, δὲν ὄντως ἐντύπος βουλευτῆς ἐπίσημος καὶ αὐτοῦ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διὰ κλίνας δὲ ἔβραδον τῶν. Ἔγνων αἱ κλίνας δώδεκα.

Ἐν τούτοις, τὸ 1819, διεβίβησαν μίαν πρῶταν εἰς τὸν τόπον εἰς, κατὰ οὐσίαν τοῦ Κ. Νομάρχου, ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ἐμελλε νὰ διαφύσῃ ὑπὸ τοῦ βασιλικῶς θρησκείας τῆς Μ. ἐπὶ Μ. ἕνεκα τῶν ἀφελῶν τῶν ἐκείνου εἶδον εἰς αὐτοῦ ἡ πᾶσι. Ἐβράσαν ἀμύσεως ἐκείνου οἰτινῶς εἶχον εἶπει περὶ τοῦ νεύλου ἀνθρώπου τούτου ὅτι ἦτον ἀπῶν καὶ φιλόθεος; Ἐβράσαν τὴν εὐκαρίαν ν' ἀνακαρτίωσιν « Νὰ το! δὲν τὸ ἐλάττωμεν; » Ἐβράσαν εὐχὴ ἡ Μ. ἐπὶ Μ. Ἡ φήμη δὲν ἦτον κενή. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐδημοσιεύθη ὁ διορισμὸς διὰ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἐφημερίδος.

Τὴν ἐπισκοπὴν, ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ἀπεποίηθῃ τὴν θέσιν. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος 1819, διεκρίθησαν εἰς τὴν βιομηχανικήν Ἐπιθεσὶν τῶν Παρισίων τὰ πρόνοιαν τῆς κατασκευῆς τοῦ Μαγδαληνῆ, καὶ τὸ φρεσθῶν κρητῆρον τῶν ὀρωπῶν συντάξεν ἐπανεικτωμένην περὶ αὐτῶν ἐκτίσιν, καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν ἐφερεθῆ

ἐπιτοῦ τοῦ Λεγώνος τῆς τιμῆς. Νέος θέρους εἰς τὴν μετὰν πάλιν. « Τὰ εἶπες; τὸ παράδοξον ἦθελε νὰ λῆθῃ! »

Ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς ἀποπεποίηθῃ τὸ παράδοξον.

Ἀνῆγα ὁ ἀνθρώπος οὗτος! Αἱ καλαὶ ψυχὰς ἠλάρωσαν τὴν συνειδήσιν τὸν ἐπίσταν, « Ὅμοσθήσατε, εἶναι ἕνας εὐχολογῆτες. »

Ἦς εἰδομεν, ὁ τίπος τῶν ἐχρεώσασιν πολλὴ ὁ πτωχὸς τὸ πᾶν ὑπέρχε τόσον ὠφελίμως, ὡστε ἐδέχοντο ἐπὶ τέλος νὰ τιμηθῇ τόσον ἦτις, ὡστε ἐδέχοντο ἐπὶ τέλος ν' ἀγαπήσῃ οἱ ἐργάται τοῦ ἴσιος τὸν ἐλάττωρον, λατρεῖν ἀπέναντι τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐφαίνετο μελαγχολικός. Ὅταν ἀπεβίβη πλοῦτος, ὁ καλὸς κόσμος » ἤρχετο νὰ τὸν χαιρετῆ, καὶ νὰ τὸν ἀποκαλῇ « ὁ κῆρον Μαγδαληνῆν » ἀλλ' οἱ ἐργάται τοῦ καὶ τὰ παιδιὰ ἐξελκούμενα ἀποκαλοῦντες τὸν θεὸν Μαγδαληνῆν » καὶ εἰς τοῦτο μέλλον αὐτῆς ἐμελίας, εἰς ἐχρηματοποιεῖν. Καθόσον ἀνῆγα, τὰ προκλητήρια ἐπιπῶν ἐπὶ αὐτοῦ ὡς βραχῆ. « Ἡ κοινωνία ἡ νὰ ἀνεχθῆ. Αἱ μικραὶ τῆς Μ. ἐπὶ Μ. . . ἀριστοκρατικαὶ συνασπασμοί, αἶντες, ἐννοεῖται, δὲ ἔκλειον κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν ἐργασθῶν τὰς θέρας τῶν, ἠγορήθησαν ὀρθάνοτοι εἰς τὸν ἐκατομμυριακόν. Πολλὰ τὸν προσεγγίζοντες δεξιόσταν. — Αὐτοῦ ἀποβίβη. »

Καὶ πάλιν αἱ καλαὶ ψυχὰς δὲν ἐκράτησαν τῆς γλώσσας των. — Ἐἶναι ἕνας ἀμαρῆς ἀνθρώπος, κηλίας ἀνατρέψῃ. Κίνας δὲ γινώσκει τὴν ἔρατον του. Δὲν ἔδειρε ποτὲ νὰ σερβῇ ἡμέρας εἰς τὸν κόσμον. Ὅστε εἶναι ἀποβιβαζόμενος νὰ γινώσῃ ἢ ἀνευθύνουσιν κῆν. Ὅταν εἶδον εἰς ἐκείνους, εἶπον « Ἐἶναι ἕνας παραμυθητῆς. » Ὅταν εἶδον εἰς ἀπεποίησις τῆς τιμῆς, εἶπον « Ἐἶναι ἕνας τυχεροῦ κητος. » Ὅταν εἶδον εἰς ἀπεποίησις τῆς συναναρτοφῆς, εἶπον « Ἐἶναι ἕν κητος. »

Τὸ 1820, πᾶντες ἔγρη μετὰ τὴν ἀρξίν του εἰς τὸν τόπον. Ἐπὶ Μ. . . τοιαύτας τραπᾶς ὀφειλάς εἶχε προσέησιν εἰς τὸν τόπον, καὶ τῶσαν ὕμωμον ἠέρηθη ὀφειλάς ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡστε ὁ βασιλεὺς τὸν διώρεον ἐκ νέου διμαρτυρῶν. Καὶ αὐτὸς μὲν πάλιν ἀποπένηθῃ, ἀλλ' ὁ Νομάρχης τῶσαν ἐπέμεινε, ὡστε ἦλθον πάλιν ὀδοὶ οἱ ἐργάται τῆς πλοῦσεως τὸν παρεκάλου, ὁ λαὸς εἰς τὰς ὁδοὺς τὸν κηλῆται νὰ δεχθῆ τὴν θέσιν δὲν ἦθοντῆ περιπέλαιον ν' ἀνταπεθῇ ἐδέχθη. Παρητηρήθη εἰς τὸν παρεκάλειν εἰς τοῦτο πρὸ πάντων ὁ ἀπόστορος τραπᾶς τινος γυναικὸς τοῦ λαοῦ, κρηλῶσις ἀπὸ τοῦ κηλῆται τῆς θέρας τῆς, σχεδὸν μὲ ὄρηγν. Ἐἶδες ἐκεῖ! Ἐἶναι καλὸς θρησκείας εἶναι εἰς τὸν τόπον ὀφελίμως. Πρέπει ἕνας ἀνθρώπος ν' ἀποτρέψῃ ἕνα κηλῶν ὅπου ἠμπορεῖ νὰ κηλῶν. »

Ἔθου ἡ τρίτη φάσις τῆς ἀναβάσεως τοῦ. Ὁ θεὸς Μαγδαληνῆς εἶχε γίνε κῆρος Μαγδαληνῆς; ὁ κῆρος Μαγδαληνῆς ἔγνε κῆρος διμαρχος.

Γ.

Χρήματα κατατεθειμένα παρὰ Λαοτῆν.

Ἄλλ' ὅμως ἔμεινε ἀπλοῦς ὡς καὶ πρὶν. Ἐγὼ τὴν κήνη φαίν, τὸν ὀρθάλων σοφάρων, τὴν δὴν ἠλίκαυτον ὡς ἐργάτου, τὸ πρόσωπον περιπέλαιον ὡς φιλοσοφῶν. Συναθῶσι ἐφῆρε πῶλον μὲ γύρους πλατεῖς, καὶ μακρὸν ἐνδυμα, ῥεδιγιόσαν, ἐκ τῶν κατὰ χονδρῶν, κομωμένον ἕως ὑπὸ τὴν σπαγῶν του. Ἐτίλει τὰ καθήκοντά του ὡς διμαρχος, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἐγὼ μόνη βίον. Εἰς ὀλίγους ἐλάλει. Ἀπέφειγε τὰς περιπέλαιους τῶν ἀνθρώπων ἐκαρπία πλάγιως ἀνεγῶρε ἀμύσεως ἐμελίας, διὰ ν' ἀπαλλαγθῆ τῆς ἐμελίας ἔθιδε, διὰ ν' ἀπαλλαγθῆ τοῦ μετῶματος. Αἱ γυναικῆς ἔλεγον περὶ αὐτοῦ, — Τὶ καλὸς ἀρχοὸς ἀνθρώπος! Ἡ τέρψις του ἦτον νὰ περιετρέψῃ εἰς τοὺς ἀγρούς.

Ἐγυμνῆσις πάντοτε μόνος, ἔχον ἀνοικτὸν ὑπὸ τοὺς ὀρθάλωσις τοῦ βιβλίου τῆ, ὅπου ἀνεγῶνται. Ἐγὼ μίαν μικρὰν φιλοσοφίαν καλὰς ἐκλελεγμένην. Ἦγῶσα τὰ βιβλία καὶ βιβλία εἶναι ὀδοὶ ψυχρῶν καὶ βλαβῶν. Καθόσον τὸν ἦρχετο μὲ τὸν πλοῦτον ἢ ἀνεῖς, ἐνηρῶσθαι τὰς ὄρας αὐτῆς καλλιεργῶν τὸν νοῦν. Παρητηρήθη ὅτι, ἀπρὸς ἀρξίν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ. . . ἡ λαλίω καὶ καθίστατο ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθωρῶντες, αἱ φράσεις τοῦ ὀρθῆται, ὀμολογῶνται.

Εἰς τὸν περιπέλαιον τὸν ἦρχε καὶ τὸ τοῦφῶν του, ἀλλὰ τὸ μετεχέσθου σπανίως ἔταν τὸ μετεγερῶσθαι, ἐκπῆσα ἀνανοήσεως, καὶ εἶπει θαυμασῶν. Ποτὲ δὲν ἐδῶντομῶν ἀλλοτῆς τὸ ἴσιον. Ποτὲ δὲν ἐπαρῶσθαι κατὰ μικρῶν πτηνῶν. Ἄν καὶ δὲν ἦτον πλοῦτον νέος, συνηθῶν περὶ τῆς δυνάμεως του τραπᾶς. Ἐἶδες χεῖρα βουθείας εἰς πάντα ὅσα εἶχε χεῖρας ἐν κατίπενον ἴσπον, τὸν ἀνίγνερον ἂν τρυχῆ ἀμύσεως ἐνεκαλοῦσθαι βουθείας ἐντὸς τοῦ ῥοβῶρον, τὸν προσῶθει κηλῶν δὲ ἀπεβῆραται, τὸν συνελθῶντες εἰς τὸν κηλῶν σπιβαρῶν. Ὅταν δὲβῶσαν ἀπὸ τινος χωρίου, ἔραγον τὰ παιδιὰ των πενήτων κατῶν του καὶ τὸν περιπέλαιον περιγράφω, ὡς νέρος κηλῶν.

(ἀναλυθεῖ).